

SULEQATIGIISISUT
SAMARBEJDSPARTIET

Nuuk den 13. november - 2019

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Hvor mange tvangsindlæggelser har der været i psykiatrisk øjemed i perioden 2015-2018?**
- 2. Hvor mange fikseringer og fastholdelser har der været i samme periode?**
- 3. Er der forskel på denne periode, og tidligere?**
 - a. Hvis ja, hvad er så årsagen hertil?**
- 4. Hvilke tiltag anvender vi i psykiatrien i dag for at hjælpe psykiatiske patienter, som udelukkende taler grønlandsk?**
- 5. Hvilke, om nogen, forskelle er der i medicinerings-mulighederne af psykiatiske patienter i hele landet?**
- 6. Er der nogle steder det er svært at skaffe samtaler og/eller medicin til?**
 - a. I så fald, hvad skyldes dette?**
- 7. Hvor ofte får psykiatiske patienter opfølgende og evt. medicin-justerende samtaler?**
- 8. Hvorledes tilrettelægges handleplaner for psykiatiske patienter, hvis det ikke er muligt at blive tilset af en psykiater eller en psykiatrisk sygeplejerske?**
 - a. Hvor kan psykiatiske patienter henvende sig for hjælp og samtaler når livet bryder sammen, når det ikke er muligt at blive tilset af en psykiater eller en psykiatrisk sygeplejerske?**
- 9. Kan Naalakkersuisut oplyse andet af interesse for sagen?**

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet)

Begrundelse:

Psykiatrien er et af de områder i landet, hvor vi har sværest ved at rekruttere og fastholde personale som er psykiatere, og psykiatiske sygeplejersker.

Der er ofte sprogbarrierer, der er geografiske barrierer, og andre udfordringer der kan gøre arbejdet med psykiatiske patienter mere udfordrende, i et allerede meget vanskeligt fag at udføre.

Rekrutteringsproblemer og problemer med at få en 'second opinion', er ligeledes faktorer der er med til at gøre psykiatiske patienter sårbare i vort samfund i dag.

Samtidig ser vi en række udviklinger i retsmedicinsk psykiatri, som kræver omstilling af vort system, meget tæt samarbejde med Danmark, og som gør det i stigende grad vanskeligt at arbejde indenfor området.

I mellemtiden har vi en lang række patienter i hele landet, der har behov for tæt opfølgning, samtale, medicin og også nogle der har vægring ved at indtage medicin, hvis de ikke har forløb og samtaler med fagpersoner de stoler på, og kan regne med.

Pårørende-foreninger og pårørende til psykisk syge kæmper en brav kamp med deres kære mod systemet, for at få ørenlyd, og gode forløb.

Det er i Samarbejdspartiets bedste overbevisning, et dybt underprioriteret område.

**SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET**

Samtidig er tvangsindlæggelser, samt tvangsfikseringer et dybt indgreb i en patients liv, og det er derfor interessant at høre Naalakkersuisuts svar på ovenstående.

Spørgsmålene bedes besvaret indenfor 10 dage.

Tillie Martinussen

Samarbejdspartiet - Suleqatigiissitsut